

על פי התהום

"פעם הייתי גם אני מאלה שאינן מוכנות אפילו לשמוע על סמים," כותבת תמי מ. מירושלים במיכתב שהגיע אל סאחבק, "עד שעשיתי איתם הכרות קרובה וגיליתי כי אפשר להעביר ערב נפלא עם סמים."

"את שמו של הבחור שהכניס אותי לעולם הסמים," ממשיכה תמי במיכתבה, "אסור לי לגלות, כי הוא הוא שומר על אורח-חיים מהוגן ואיש במישפחתו אינו יודע על הצד האחר באישיותו."

מכיוון שיש עדיין סיכוי כלשהו להציל את תמי, הנה המיכתב במלואו:

"פעם, כאשר אותו בחור ביקר אצלי, הוא סיפר לי על מסעות האלי-אסדי שעשה, וכשגילה כי אני מתעניינת המשיך ולימד אותי בתיאוריה איך מזריקים הרואין לוורידים. הוא גם הסביר לי כיצד יש לנשום קוקאין אם רוצים להגביר את האפקט. אחר-כך החל מספר לי על הזיה נפלאה של טיסה בחלל החיצון וגילוי כוכבים חדשים, שהיתה לו בעיקבות לקיחת חשיש."

כיצד זה ייתכן? התפלאתי. הרי חשיש אינו גורם שום הזיות! הבחור השתק וניראה כליכך נבוך, עד שהצטערתי כי תיקנתי אותו. כשפתח שוב את פיו, הודה במפתיע כי מעולם לא נגע בשום סם ואפילו אלכוהול אינו שותה. הסתבר כי הוא סטודנט שנה ב' להנהלת חשבונות באוניברסיטה העברית. הוא סיפר לי כי למד לחשב בעצמו מאזני רווח והפסד של חברה בע"מ, הסביר לי כיצד מחשבים את ערכו הריאלי של הדולר, והראה לי על הנייר איך מקוזים השקעות לפיתוח של מיפעל מאושר שאינו נמצא באיזור-פיתוח, אך הזכיא בכליזאת להטבות של מיפעל הנמצא באיזור-פיתוח, עד שהתחלתי להרגיש כי בעוד רגע אני מתחילה לרחף ובשארית בינתי ידעתי שצריך להפסיק את זה. תראה, אמרתי לו, ולא איכפת לי שאינך מבין שום דבר בסמים, משום שגם ידיעתי כולו באות מתוך חוברת ההסברה של משרד-החינוך. אבל אני רוצה שתדע כי הסיפורים שלך על סמים היו מרתקים! איכפת לך להמשיך לספר על הטיסה ההיא, עם החשיש בחלל?"

הבחור שמח מאד להצעתי. את שארית הערב העברנו עם סמים."

תשובת הסאחבק:

תמי הבובתי! דיר באלקום מההוא שלומד הנהלת חשבונות! ככה זה תמיד מתחיל! היום הוא בא לך עם חשיש, מחר הוא ירצה לדבר איתך על מין!

במורד המדרגות של טרה סנטה

בעיקבות המלצת הסאחבק על הספר "מיכאל שלי" (17 כוכבים. "גדול") מאת הסופר עמוס עוז, כספר המשתלם ביותר לקניה בשבוע הספר העיברי קיבלתי המון מיכתבי-תגובה נרגשים מבנות המטיחות האשמות כבודת בסופר הנכבד. מכתבה של ענת ג. מכפר-חרוב נבחר לייצג את הגישה הביקורתית כלפי הספר.

"רכשתי את הספר," כותבת ענת, "כמו שהמלצת, ובשעה מאוחרת של ליל ירח מלא פתחתי וקראתי. כלומר, קראתי חלק ממנו (את כל הפרק הראשון) עד הסוף, וחשדות חמורים עלו בליבי בנוגע למידותיו המוריות של הסופר הנודע. הפה ספר נפתח בתיאור מקסים של פגישה חלומית בין חנה, בחורה ירושלמית יפה שאין לה חבר, ומיכאל, שלאחר-מכן נעשה החבר שלה.

"הפגישה מתרחשת ביום-חורף גשום. חנה עולה על מדרגות בניין טרה-סנטה שבכיכר צרפת, ומתחלוקת בשל הרטיבות. מיכאל, הנמצא במקום, מושיט לה יד תומכת ואז מתחיל ביניהם רומן נפלא.

"מכיוון שמצב זה לזה של הגיבורה, אני נאה וחבר אין לי, הנחתי את הספר על המדף, וכיוונתי אל השעון המעורר לחמש בבוקר.

"עם שחר לקחתי את האכספרס כפר-חרוב — ירושלים, ובשעה שמונה אפס-אפס הגעתי לכיכר צרפת, חציתי את הכביש ועליתי שלוש מדרגות בכניסה לבניין טרה-סנטה. בהגיעי למדרגה הרביעית — התחלתי.

"מאום לא קרה.

"איש לא הושיט לי יד, אולי משום שלא היה איש במקום. לכן קמתי בכוחות עצמי, ירדתי למטה והמתנת.

"גבר מבוגר בחליפה בהירה הופיע ועלה במדרגות בצעדים נמרצים של מנכ"ל. יחד עימו — אני, מנסה להדביק את צעדיו ובמדרגה הרביעית — מתחלוקת.

"משך שניות מיספר נשארתי מוטלת המומה על המדרגות. הרמתי ראשי, מצפה ליד המושטת, אך הספקתי רק לראות את המנכ"ל שלי ממרה להיבלע בכניסה לבניין.

"הבנתי את טעותי. האיש היה מבוגר ומנותק מעולם הצעירים, שבו ההת-חלקות משמשות כסימן מוסכם למשהו. קמתי בשארית כוחותי, ירדתי למטה והתייצבתי שנית בנקודת הזינוק, מטר לפני המדרגה הראשונה.

הפעם נאלצתי להמתין זמן ממושך. אך לבסוף, כשהופיע המושיע הבא, חשבתי כי המתנתי השתלמה.

"הוא היה בחור צעיר ונאה, שלבש מעיל ג'ינס ואחז מתחת לזרועו ספרים ומחברות.

"סטודנט, אמרתי בליבי. עליתי במדרגות, צמוד-צמוד אליו. במדרגה הרביעית התחלתי, לא לפני שהייתי את משקלי בכיוון שלו, והושיטתי יד אל זרועו.

"הבחור התנהג כמו ג'נטלמן אמיתי מהסיפורים. בזריזות ספורטיביות, שהעידה על עבר קרבי, הוא תפס בזרועי והצילני מנפילה ודאיתי.

"לרגע קצר אך משמעותי עמדנו אחד מול השני, מחליפים חיוכים קלים. אני המתנתי, ככתוב בסיפור, שזימני אותי לראות סרטים מדעיים.

"הוא אמר: 'לפני שאת מתחילה לטפס על מדרגות, כדאי שתלמדי קודם ללכת!'

"שיחרר את זרועי, והסתלק.

"לפנות ערב חזרתי לכפר-חרוב, עצובה, מלאת פנסים וחבורות כחולות, וללא מיכאל, או אורי, או אפילו מושילה.

אני כותבת אליך, סאחבק, אחרי שעלה בליבי החשד כי מאחרי התדמית המכובדת של עמוס עוז מסתתר נוכל הרוצה להוליך שולל בנות תמימות, ומשתעשע כשהוא גורם להן התחלוקות חסרות-שחר."

תשובת הסאחבק:

ענת ג. הבובתי! המזל שיחק לך באותו יום, שאיש שלא נענה להתחלוקותיך. יורם יותר גדול מהמיכאל ההוא, מ, מיכאל שלי" עדיין לא הומצא. אם תקראי את הספר עד הסוף, תביני את המסר שהסופר עמוס עוז מנסה להעביר לנו ביצירתו זו והוא: בנות, אל תתחלקו על המדרגות של בניין טרה-סנטה!

הרגי נאלץ להודיע על ביטול תוכנית השלום שלי.

לאחר שמצאתי בה שגיאה גורלית.

שוא נח במקום שוא נע.